

PALAC (2) *vb impf*

Pierwsze a pochylone.

praes [1 sg pâlâm.] ◇ *3 pl* pâlają (1). ◇ *praet 3 pl m pers* pâlali (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. palacz, pałac.

Iter. od „palić” (2) :

1. Od znac. ‘rozniecać, utrzymywać ogień’ (1) :

Zwrot: »w piecach palać; [palać piec]« (1): tak też obecnie ma [klucznik] doglądać y tych co w piecach palaią/ áby porządnie około drew/ piecow/ łuczywá/ wżyfko było/ á wczás nágotowano. *GostGosp* 56; [*LustrPom* 213].

2. Od znac. ‘działać ogniem, poddawać działaniu ognia’ (1) : [Palę et palam/ Cremo, uro, adoleo. *Volck* Qqq.]

a. Składać ofiarę Bogu przez spalenie (1) :

Zwrot: »palać zapal« (1): [*Synowie izraelscy*] poczynili sobie słupy/ y láfy Báltwánskie ná káždym wyłokim pagorku/ y pod wśfelkim drzewem gálęziŕnym: y palali thám zápal wonnych rzeczy [*adolebant ibi incensum*] ná ołtarzech/ ná kxtałth pogánow *Leop* 4.*Reg* 17/11.

b. [Wytwarzać za pomocą ognia (przez destylowanie):

Zwrot: »palać gorzałkę«: Palają gorzałkę citra ultra garncy 10 *LustrSand* 111.]

Formacje współrdzenne cf PALIĆ.

Cf PALAN